

Un país normal

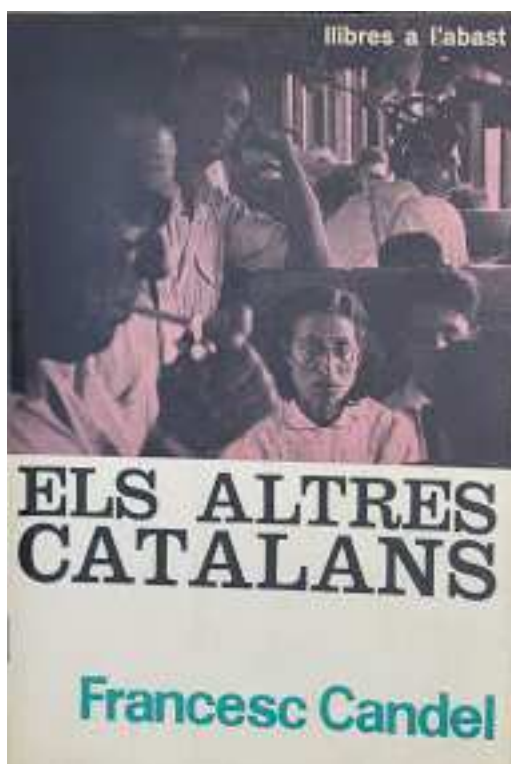
El Periòdic de Catalunya, 30 de setembre de 2013

Muriel Casals

Presidenta d'Òmnium Cultural

“Un dels valors de la nostra societat, d'allò que Paco Candel definia tan sàviament com "un sol poble» és haver estat capaços de conviure des de la pluralitat ideològica, cultural, social i lingüística”

Catalunya és un país de gent normal. Un territori format per homes i dones amb idees, sentiments i maneres d'afrontar la vida ben diverses, com passa arreu del món. Però Catalunya és també un col·lectiu humà que se sap i se sent nació. Aquesta realitat s'expressa amb un fort activisme popular i també en la composició del Parlament.

Després de la sentència de l'Estatut del 2010, molts catalans vam prendre consciència que alguna cosa fallava en les relacions amb l'Estat perquè aquella decisió no era pròpia d'un país normal. Tampoc ho era la falta de resposta de l'Estat cap a un tracte fiscal més just o els atacs al nostre model educatiu que amb tan consens hem construït durant anys. Fruit de tot això, la majoria social del país s'ha mogut cap a un nou consens que se situa al voltant del dret a decidir el futur col·lectiu de Catalunya.

La legalitat internacional empara els grans principis democràtics i les opinions públiques més instruïdes són capaces de destriar entre reivindicacions legítimes, abusos totalitaris o reivindicacions tan comprensibles com calgui, però minoritàries. En el cas de Catalunya les evidències són irrefutables. Una part del món ha

entès que els catalans som un cas «diferent», «peculiar». Tan «diferent» i «peculiar» com tots els altres. El món ha comprovat la força popular amb què expressem les nostres reivindicacions i coneix fins a quin punt aquest anhel nacional s'expressa a través d'una majoria parlamentària. L'evidència és avui tan forta que finalment ha activat els mecanismes de defensa interns i externs de l'Estat espanyol. Partits polítics, mitjans de comunicació i institucions de l'Estat han començat a moure's per rebutjar el dret a l'autodeterminació del poble català. Presenten els catalans com uns excèntrics que no tenim raons i que mantenim pretensions contra l'evolució normal del món.

A Catalunya hi ha prou força social, política i institucional per superar aquesta caricatura malintencionada. De fet, un dels valors de la nostra societat, d'allò que **Paco Candel** definia tan sàviament com "un sol poble» és haver estat capaços de conviure des de la pluralitat ideològica, cultural, social i lingüística. Així ho hem d'entendre tots: ciutadans, organitzacions socials i institucions polítiques. Els catalans som «normals» perquè reivindicuem, des d'una realitat que ho justifica, els mateixos drets sobre els quals s'han constituït Portugal, els Estats Units o Eslovàquia. Constituir-se en Estat és vàlid avui com en qualsevol altre moment de la història. Sobre la mentida interessada d'un poble «nacionalista», els catalans ens volem mostrar més raonables, oberts, solidaris i partidaris del progrés que no pas els que ens neguen el dret a ser tan lliures com ells.

El to festiu i ple d'il·lusió de la Via Catalana expressa clarament que aquest anhel no va en contra de ningú. Ho deia el president de la Generalitat aquesta setmana: «Catalunya estima

Espanya, però ja no confia en l'Estat espanyol». Una majoria de ciutadans se senten tan catalans com espanyols i aquest sentiment és totalment compatible amb la voluntat de crear un nou país.

Cal que reivindicuem la normalitat que ha fet el món més just. Som normals perquè ens comuniquem amb naturalitat en català i en castellà. Som normals perquè volem una societat d'identitats i llengües múltiples on tothom se senti respectat i on el català sigui la llengua de trobada. Som normals perquè volem institucions estatals pròpies, però inserides dins instàncies molt més àmplies, com ara la Unió Europea. Som normals perquè no posem traves ni limitacions a la comunicació entre territoris veïns que comparteixen llengua i cultura. Som normals perquè volem controlar la nostra fiscalitat i distribuir-ne els ingressos amb criteris raonables que no perpetuïn situacions de subvencions estèrils. Som normals perquè volem una democràcia més propera, transparent i participativa on sigui més difícil actuar corruptament. Som normals perquè aspirem a una nova oportunitat com a col·lectivitat que permeti reinventar-nos.

Som normals perquè volem impulsar una política d'infraestructures que reverteixi en el progrés de la societat i no basada en criteris artificials de domini territorial. Som normals perquè volem un poder judicial independent del legislatiu i no subordinat a l'executiu. Som normals perquè volem viure alegrement i en pau la convivència amb els nostres veïns sense imposar-los res. Som normals perquè creiem en els valors democràtics per sobre de principis sagrats i perquè hem fet d'aquests valors l'essència de la nostra identitat. Perquè volem la llei al servei de les persones i no les persones al servei de la llei.

Som normals malgrat els que ens volen fer passar per extravagants davant els ulls del món. Som un poble normal i aspirem a tenir un país normal.